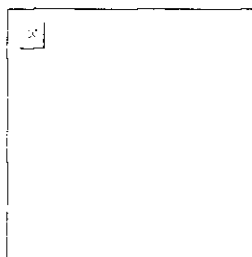

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ:

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ
о пријављеним кандидатима за избор у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:
Одлука 02/04-3.1537-101/13. Сенат Универзитета у Бањој Луци, 28. 05. 2013. године

Ужа научна/умјетничка област: Национална историја

Назив факултета: Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци

Број кандидата који се бирају: (1) један

Број пријављених кандидата: (1) један

Датум и мјесто објављивања конкурса: сриједи, 05. 06. 2013. Бања Лука

Састав комисије:
 1. предсједник Др Марко Шуица, доцент
 2. члан, Др Радивој Радић, редовни професор
 3. члан Др Дарко Гавриловић, редовни професор

Пријављени кандидати
 1. Др Аранђел Смиљанић

II. ПОДАЦИ О КАДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци

Име и презиме:	Аранђел Смиљанић
Датум и мјесто рођења:	15. 01. 1977. Јајце, општина Јајце
Установе у којима је био запослен:	Филозофски факултет у Бањој Луци
Звања/радна мјеста:	<ul style="list-style-type: none"> - асистент на Одејку за историју Филозофског факултета у Бањој Луци од 1. септембра 2002. до 10. децембра 2008. године; - виши асистент на Студијском програму за историју Филозофског факултета у Бањој Луци од 11. децембра 2008. године.
Научна/умјетничка област:	Национална историја
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима: члан Наставно-научног вијећа Филозофског факултета у Бањој Луци, координатор за осигуравање наставног процеса на Универзитету у Бањој Луци, члан Одбора за историју при Одјелу за друштвене науке АНУРС-е.	

б) Биографија, дипломе и звања:

Основне студије	Професор историје
Назив институције:	Филозофски факултет у Бањој Луци.
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2002. године
Просјечна оцјена:	9,05
Постдипломске студије:	Магистар историјских наука
Назив институције:	Филозофски факултет у Бањој Луци
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2007. године
Назив магистарског рада:	<i>Титула жупана у средњовјековној Србији и Босни</i>
Ужа научна/умјетничка област:	Национална историја
Просјечна оцјена:	9,00
Докторат:	Доктор историјских наука
Назив институције:	Филозофски факултет у Бањој Луци
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2013. године
Назив дисертације:	<i>Дипломатија обласних господара у Босни</i>
Ужа научна/умјетничка област:	Национална историја
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, период)	
Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци:	
<ul style="list-style-type: none"> - асистент 2002 – 2008. - виши асистент 2008 – до данас. 	

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије последњег избора/реизбора
--

(Навести све радове сврстани по категоријама из члана 33. или члана 34.)

1. Власи и промјене у структури босанског друштва у XV вијеку, Култура полиса III-4/5 (Нови Сад 2006) 713-719. бод. 3

2. Вјерска припадност хумске властеле, Култура полиса IV-6/7 (Нови Сад 2007) 299-317. бод. 3

3. Повеља војводе Радича Санковића Дубровчанима, Грађа о прошлости Босне 1 (Бања Лука 2008) 75-86. бод. 6

4. Повеља кнеза Павла Раденовића Дубровчанима, Грађа о прошлости Босне 1 (Бања Лука 2008) 99-110. бод. 6

5. Драгиша Дињичић – човјек из сјенке босанске историје прве половине XV вијека, Радови 11 (Бања Лука 2008) 123-133. бод. 3

Радови послије последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодова сврстаних по категоријама из члана 33. или члана 34.)

1. Титула жупана од првог помена до краја XII вијека, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске 1 (Бања Лука 2009) 113-130. бод. 3

У овом раду кандидат је обрадио титулу жупана од њеног првог помена па све до краја XII, односно почетка XIII вијека. Његов први дио посвећен је ставовима појединих истраживача који су на различите начине тумачили појаву и улогу жупана на јужнословенском тлу у раном средњем вијеку. Највећи дио рада обухвата навођење појединих жупана у историјским изворима различитог поријекла, да би се на тај начин покушало одговорити на бројна спорна питања о овој титули у посматраном периоду. Завршни дио рада посвећен је анализи како историјских извора тако и релевантне литературе у циљу одређивања мјеста и функције жупана у XI и XII вијеку, у вријеме када се у Рашкој већ усталила титула великог жупана као владарско достојанство.

2. Писмо жупана Санка Милтеновића Дубровчанима, Грађа о прошлости Босне 2 (Бања Лука 2009) 35-44. бод. 6

Жупан Санко Милтеновић у овом писму тражи од Дубровчана да цијене његових производа, као и производа његових људи, буду другачије, то јест више од цијена других појединаца. Свој захтјев правда чињеницом да је дубровачки грађанин, као и тиме да Дубровчани у његовој области

имају иста права као и он сам. У другом дијелу писма Санко саопштава Дубровчанима да им неће продати жито ни овнове, јер их је продао на другој страни по вишим цијенама у односу на оно што су му Дубровчани нудили раније, када је долазио пред њихов град. На крају писма Санко одобрава оно што они чине за неку, нама непознату, његову работу у Дубровнику.

3. Писмо Дабижива Чихорића Дубровчанима, Грађа о прошлости Босне 2 (Бања Лука 2009) 45-51. бод. 6

Поповски властелин Дабижив Чихорић у писму саопштава Дубровчанима да не може плаћати штету, коју они од њега траже. По његовим ријечима, нити је он, а нити су његови људи криви за оно за шта их Дубровчани оптужују. Због тога тражи од њих да га више због тога не оптужују, него да учине како је право, односно да нађу кривце на другој страни.

4. Утицај властеле обласних господара на креирање њихове политике, Зборник радова са Научног скупа 9-1 (Бања Лука 2009) 271-290.

бод. 2

Кандидат у овом раду покушава да одговори на питање какав је и колики утицај имала властела обласних господара на креирање њихове како унутрашње тако и спољне политике. Уводни дио рада чини осврт на сам термин обласни господар, као и њихову појаву у средњовјековној босанској држави. Централни дио рада посвећен је навођењу појединих властелина, тачније њихових помена који свједоче о утицају који су они имали на политику својих господара из великашких породица Санковића, Хрватинића, Павловића и Косача. Преглед њихове активности просторно обухвата практичну цијелу територију Босне са временски распонем од преко седамдесет година, односно од посљедње деценије XIV вијека па све до првих година након турског освајања, 1463. године. Након изнесених конкретних случајева, кандидат завршава рад извођењем закључка о позитивном или негативном утицају властеле на остваривање или ремећење планова обласних господара.

5. Жупани у служби обласних господара, Радови 12 (Бања Лука 2009) 209-219. бод. 3

У оквиру овог рада кандидат обрађује како титулу жупана, тако и активност њених носилаца, који су испуњавали вазалне обавезе према обласним господарима. У уводном дијелу рада дато је објашњење кога све можемо уврстити у обласне господаре, уз навођење првих жупана у

њиховој служби. По обиму највећи дио рада обухвата биљежење дјелатности појединих жупана, који су обављали вјерну службу за крупне великаше у средњовјековној Србији и Босни у вријеме када је у овим државама долазило до слабљења централне власти. У просторном погледу то се односи на готово све области ове двије наше средњовјековне земље, док у хронолошком погледу овај рад захвата период од владавине цара Уроша у Србији до пред сам пад Босне под турску власт. Рад завршава закључком у коме се износе ставови кандидата о мјесту и улози носилаца титуле жупана, који су били у служби обласних господара.

6. *Босански жупани у XV вијеку*, Зборник за историју Босне и Херцеговине 6 (Београд 2009) 29-46. бод. 6

Историјски извори сачували су бројна свједочанства о дјелатности босанских жупана у XV вијеку. Из њихове садржине сазнајемо да су то били углавном ситнији властелини у служби обласних господара. Њихова функција била је у томе да управљају својим областима и извршавају вазалне обавезе према господарима, што је изражено оновременим термином вјерна служба. Управо у томе се и огледа њихов значај. Ипак, нису сви жупани били у тој позицији. Тако је Драгиша Дињић био прави господар једне феудалне области, који, по својој реалној моћи, није много заостајао за великашима звучних титула војвода или кнезова. У овом раду, на основу постојећих података, реконструисана је дјелатност појединих жупана. Поред тога, дат је преглед свих оних појава и процеса од значаја за одређивање мјеста и улоге титуле жупана у босанској историји XV вијека.

7. *Потомци хумског кнеза Мирослава*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске 2 (Бања Лука 2010) 137-146.

бод. 3

У раду се говори о улози хумског кнеза Мирослава и његових потомака у политичком животу Србије и Босне, и то почев од друге половине XII па све до четврте деценије XIV вијека. Поред тога, обрађене су и генеалошке везе између појединих Мирослављевих потомака, које су досад на различите начине биле интерпретирани у историографији. Уз све то, забиљежени су и сви помени мање познатих чланова ове породице, чиме се постиже комплетније сагледавање хумске историје у бурним временима друге половине XIII и првих деценија XIV вијека, када је ова до тада рашка територија ушла у састав босанске државе бана Стјепана II Котроманића.

8. *Првих пет сазива Парламентарне скупштине Босне и*

Херцеговине, од 1996. до 2010. Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, Сарајево 2010, 100-127. бод. 6

Кандидат је кроз пет поглавља ове монографије обрадио најважније тековине парламентарног живота у највишем представничком тијелу Босне и Херцеговине у периоду од 1996. до 2010. године. Они су настали у оквиру пројекта 100 година парламентаризма у Босни и Херцеговини, чији је покретач била Парламентарна скупштина наше земље. Кандидат је радећи готово искључиво на историјским изворима, односно записницима оба дома Парламента (Представнички дом и Дом народа) приказао развој ове институције од времена када је вијест дана била да су се уопште окупили посланици па све до времена када она доноси законе који Босну и Херцеговину као сложену државу са два ентитета и три конститутивна народа воде ка евроатлантским интеграцијама. Његов приступ *sine ira et studio* сви рецензанти (по један из конститутивних народа) високо су оцјенили, имајући у виду сву сложеност ове проблематике, али и тешкоћу писања историје у збивањима чији смо савременици.

9. Дубровачко писмо кнезу Петру Павловићу и писмо жупана Ђурђа кнезу стонском и властели стонској, Грађа о прошлости Босне 3 (Бања Лука 2010) 137-146. бод. 6

У првом дијелу писма упућеног кнезу Петру Павловићу Дубровчани похвално говоре о поступцима и држању његовог брата кнеза Радослава, који, предводећи своју војску, није учинио никакву штету дубровачком земљишту у Приморју. У другом дијелу писма Дубровчани изражавају забринутост због Петрове војске, у којој је било и турских војника, а коју су предводили жупан Ђурађ и Стјепан Милорадовић. Писмо завршава молбом Дубровчана да кнез Петар спречи жупана Ђурђа у намјери да пљачка дубровачку територију. Да би показали сву озбиљност ситуације и убрзали Петрову реакцију, послали су му Ђурђево писмо у коме је пријетио стонском кнезу оружаном акцијом и пустошењем Стона ако не пусти неке његове људе.

10. Дубровачко писмо жупану Радосаву Главићу и Радовцу крстјанину, Грађа о прошлости Босне 3 (Бања Лука 2010) 147-155.

бод. 6

У писму упућеном жупану Радосаву Главићу и Радовцу крстјанину, који су управљали Конавлама у име војводе Радослава

Павловића, Дубровчани саопштавају да ће њихови људи који су сијали по војводиној земљи дати њему колико је право. Они том приликом истичу да исто очекују и од војводиних људи који су сијали по дубровачкој земљи.

11. *Гранични градови и тврђаве средњовјековне босанске државе на територији данашње општине Босански Петровац (Градина, Градић на Жутој Главици, Кадињача, Вршчић, Градина у Ваганцу, Оштрењ и Билај), Зборник радова са Научног скупа 10 (Бања Лука 2010) 49-59.*

бод. 2

У овом раду се говори о граничним градовима и тврђавама средњовјековне босанске државе који су се налазили на територији данашње општине Босански Петровац. Први дио рада садржи преглед средњовјековне историје ове недовољно истражене области. Други дио рада обухвата помене свих петровачких тврђава и градова кроз анализу њихове локације, значаја, као и стања у којима су се очували до нашег времена. Захваљујући свему томе, кандидат на крају извучи конкретне закључке о јужној и западној граници средњовјековне босанске државе према Угарској на посматраној територији.

12. *Прилог проучавању сличности и разлика између Босне и Србије у средњем вијеку, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске 3 (Бања Лука 2011) 61-66.*

бод. 3

Кандидат у раду наводи сличности и разлике између Босне и Србије у средњем вијеку кроз призму титуле жупана, која је била раширена у обје државе. У почетном дијелу рада више се говори о сличностима, док други дио рада садржи осврт на њихове међусобне разлике када је ријеч о титули жупана, као и њеним носiocима. Готово свака сличност или разлика пропраћени су навођењем примјера појединих жупана из Србије и Босне. Завршни дио рада обрађује специфичности титуле жупана у Босни у односу на Србију кроз судбину посљедњих властелина који су се поносили овим некада веома звучним звањем.

13. *Дубровачка потврда кнезу Браилу Тезаловићу о приману новца на добит, Грађа о прошлости Босне 4 (Бања Лука 2011) 111-116.*

бод. 6

Владари и обласни господари из Србије и Босне често су у Дубровнику остављали свој новац ради годишње добити. Међутим, то су чиниле и друге истакнуте личности, попут успјешних трговаца или дипломата какав је, без сумње, био кнез Браило Тезаловић. Након што су га Дубровчани издашно наградили за посредовање у преговорима око

продаје Павловићевог дијела Комавала. Браило је у њиховој комуни оставио 500 дуката на годишњу добит од 5 %. Посао је завршен на обострано задовољство, а документ о томе сачињен је у два примјерка, од којих је један остао у Дубровнику, а други је Браило понио са собом.

14. Повеља војводе Ђурђа Воисалића којом потврђује баштинске посjede браћи Ђурђевићима. Грађа о прошлости Босне 4 (Бања Лука 2011) 117-135. бод. 6

У првој половини XV вијека област између ријека Неретве и Цетине испуњена је драматичним догађајима и промјенама које нису нашле адекватно мјесто у историјским изворима. На срећу, остала је сачувана повеља војводе Ђурђа Воисалића браћи Ђурђевићима из 1434. године, која пружа бројне податке о политичкој историји оновремене Босне, као и о историјској географији Цетинске Крајине. Повеља садржи веома значајне податке за проучавање етничке и вјерске припадности становништва те области, али и средњовјековне Босне.

15. Повеља војводе Ђурђа Воисалића браћи Ђурђевићима којом потврђује њихове баштинске посjede као извор за проучавање етничке припадности становништва средњовјековне Босне. Зборник радова са Научног скупа 11 (Бања Лука 2011) 203-213.

бод. 2

У раду се говори о етничкој и вјерској структури становништва средњовјековне Босне на основу повеље коју је у августу 1434. војвода Ђурађ Воисалић издао браћи Радивојевићима (Ђурђевићима). У уводном дијелу рада кандидат саопштава своје виђење односа између старосједилаца на Балкану, познатих под називом Власи и досељених Словена. Централни дио рада чини дио повеље војводе Ђурђа и његова анализа о етничкој и вјерској припадности становништва оновремене Босне. У том дијелу наводе се још неки историјски извори из тог времена који поткрепљују закључак кандидата – да су Власи одиграли веома важну улогу о етногенези јужних Словена. Завршни дио рада садржи осврт на неколико спорних питања везаних за процес поменутог етногенезе.

16. „Смиљанићи, од Задра соколи“ у научном опусу Богумила Храбака и попис Лике и Крбаве 1712. године, Зборник радова са Научног скупа Живот и дело академика Богумила Храбака, Косовска Митровица 2011, 479-487. бод. 5

Богумил Храбак је у свом дјелу „Смиљанићи, од Задра соколи“ приказао животни пут и политичку активност више генерација ове породице. При томе највише пажње поклонио је најзначајнијим

личностима потеклим из ње: Петру, Илији, Смољану и Лазару, који су се истакли као ускочке вође у ратовима које је Млетачка република водила у XVII вијеку против Османског царства. Поред тога, саопштио је генеалогiju Смиљанића колико му је дозвољавала коришћена млетачка изворна грађа. Храбаков рад о овој породици био би знатно обимнији и хронолошки дуготрајнији да је пред собом имао аустријски попис становништва Лике и Крбаве 1712. године. Управо о том попису и његовој вези са Смиљанићима кандидат је саопштио у овом раду. На тај начин, дјело Богумила Храбака је квалитетно и квантитативно допуњено, уз навођење историје ове породице до почетка треће деценије XX вијека.

17. *Кад је умро Озрен Копијевић*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске 4 (Бања Лука 2012) 103-108. бод. 3

У проучавању средњовјековне босанске државе највише се пажње поклања владарима, обласним господарима, њиховој активности и међусобним односима. Тек у посљедње вријеме биљеже се радови посвећени мање познатим личностима које су својом вјерном службом свакако помагале остварење планова владара и обласних господара. Једна од њих био је и жупан Озрен Копијевић, који се помиње у ограниченом броју историјских извора. И поред тога могуће је одредити основне контуре његовог дјеловања, вријеме живота, област, вазалне обавезе, чак и његовог наследица. Једино спорно питање било је вријеме његове смрти, али је и то кандидат у овом раду успјешно ријешити анализом његовог надгробног (иначе недатираног) натписа, при чему је користио друге историјске изворе из тог времена.

18. *In memoriam Академик Богумил Храбак*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске 4 (Бања Лука 2012) 495-498. бод. 1

Богумил Храбак је својим научним опусом, али и наставним радом увелико задужио Босанску Крајину. С тога се наметала потреба да се саопшти *In memoriam* након његове смрти у 84. години живота. Кандидат је то учинио посебно бираним и топлим ријечима из којих произилази високо поштовање према проф. Храбаку. Могло би се рећи да је проф. Храбак био посљедњи полихисторик уз чије име се веже невјероватно знање, али и бројне контроверзе и анегдоте због чега ће устати у дугом сјећању свих оних који су га познавали и сарађивали са њим. Због свега што је урадио помен његовог имена у Крајини увијек ће изазивати позитивне реакције и указивати којим путем треба ићи у будућност.

19. *Дубровачко писмо жупану Озрену*, Грађа о прошлости Босне 5 (Бања Лука 2012) 33-37. бод. 6

Поред босанских владара и обласних господара, своје канцеларије имали су и припадници локалне властеле. Такав случај био је и са вазалом кнеза Павла Раденовића, жупаном Озреном Копијевићем, који је крајем септембра 1399. упутио писмо у Дубровник јављајући властима Републике о доласку турског посланика у њихов град. Дубровчани су му захваљивали на томе, уз обавјештење да је њихов град слободно мјесто и да ће кад чују његове захтјеве, саопштити свој одговор.

20. Дубровачко писмо жупану Толиши, Грађа о прошлости Босне 5 (Бања Лука 2012) 49-53. бод. 6

У вријеме опасности Дубровник је био мјесто за властелу из залеђа гдје се увијек могла склонити, наравно под условом да им није на било који начин дужна или крива. Зато је одржавање добросусједских односа између Дубровника и властеле био један од важних елемената у оновременој дипломатији. Тако је и вазал војводе Сандаља, жупан Толиша, крајем септембра или почетком октобра 1405. тражио азил у њиховом граду будући да је био угрожен надирањем угарске војске. У писму које су му упутили 3. октобра позивају га да дође у Дубровник, јер је њихов град отворен и слободан за савакага, а посебно за људе војводе Сандаља.

21. Хумски жупан Познан Пурчић, Зборник за историју Босне и Херцеговине 7 (Београд 2012) 29-35. бод. 6

У раду се говори о политичкој активности хумског жупана Познана Пурчића, који је одиграо важну улогу у ширењу босанске државе на Хумску земљу у трећој деценији XIV вијека. Користећи оскудне историјске изворе и њихову интерпретацију у историографији, кандидат саопштава повезану слику његовог животног пута. Дио рада обрађује и помене појединаца из породице Санковића, јер се кроз њихову призму на посредан начин може пратити и Познанова дјелатност, посебно за оне године у којима није забиљежено његово име. На нека питања са постојећом изворном грађом немогуће је одговорити тако да кандидат на више мјеста поставља спорна и отворена питања.

22. Жупани у дипломатији, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске 5 (Бања Лука 2013) 91-108. бод. 3

Дипломатија, као важан сегмент политичког живота у средњовјековној Србији и Босни, изискивала је амгажовање особа које су имале титулу жупана. Стога је њено проучавање незамисливо без осврта на дјелатност појединих носилаца ове титуле, што се рефлектује на два различита начина: кроз извршавање дипломатских мисија за владаре или обласне господаре и кроз самостално вођење преговора. У

овом раду кандидат хронолошки наводи поједине примјере оба начина ангажовања жупана у дипломатском животу од краја XII до половине XV вијека. Након тога сlijеди закључак у коме се указује на заједничке карактеристике учешћа жупана у дипломатији, али и њиховог односа према носиоцима других титула у тој активности.

23. Ђуро Тошић, *Средњовјековна туробна свакодневница (од проститутке преко вјештице до вампира)*, Историјски институт, Београд 2012. Гласник Удружења архивских радника Републике Српске 5 (Бања Лука 2013) 559-560. бод. 1

У приказу студије Ђуре Тошића, кандидат је бираним ријечима говорио о научним и књижевним достигнућима овог дјела. По њему оно није искључиво намијењено историчарима, већ се топло препоручује и онима којима историју није струке због обиља занимљивих и пикантних детаља које је немогуће пронаћи у другим историографским радовима. Даље кандидат закључује да додатну вриједност овом дјелу даје то што је аутор користио необјављену историјску грађу, као и објављену, али помало заборављену. У сваком случају ради се о дјелу које оставља јак утисак не само приликом читања, већ и данима након тога.

1.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА

118

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сретаних по категоријама из члана 35.)

У току изборног периода за асистента (2002 - 2008) кандидат је изводио семинарска вјежбања на Одејеку за историју на предметима: Српска и јужнословенска историја средњег вијека 1 (у другој години) и Српска и јужнословенска историја средњег вијека 2 (у трећој години).

Квалитет научног и наставног рада Аранђела Смиљанића у звању асистента на Филозофском факултету међу наставницима, сарадницима и студентима оцијењен је врло високо.

бод. 3

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сретаних по категоријама из члана 35.)

У току изборног периода за вишег асистента (2008 – до данас) Аранђел Смиљанић обављао је наставно – научну и образовну активност на Студијском програму за историју изводећи вјежбе из предмета Национална историја раног средњег вијека 1 и 2 (прва и друга година), и Национална историја раног средњег вијека 1 и 2 (друга и трећа година).

У том периоду био је више пута ангажован као ментор за израду семинарских радова, на чак и дипломских у условима одсуства проф. Ђуре Тошића и проф. Марка Шуице као гостујућих на Студијском програму за историју. У посљедње двије године више пута је био члан Комисија за одбрану дипломских радова.

Квалитет његовог наставног рада оцијенjen је и у овом периоду врло високим оцјенама.

С тога је његова активност у многоме превазишла обим послова вишег асистента, због чега је његова укупна дјелатност високо вреднована међу наставницима, сарадницима и студентима.

бод. 3

УКУПАН БРОЈ БОДОВА

6

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 36.)

Кандидат Аранђел Смиљанић истакао се и на стручном пољу. Био је генерални секретар Редакције Споменнице Десет година Филозофског факултета 2004. године. Приредио је обје библиографије (по областима и писцима) за часопис Филозофског факултета у Бањој Луци Радови поводом изласка његовог десетог броја из штампе 2007. године.

За то вријеме учествовао је на научним скуповима и семинарима међународног карактера у Сарајеву 2003. и Неуму 2004. Поред тога редовно је учествовао на научним скуповима које организује Филозофски факултет у Бањој Луци.

У периоду од новембра 2003. до октобра 2007. био је секретар Одежека за историју. Од љета 2003. учествује у курсу из ћирилице палеографије као дио пројекта објављивања средњовјековне ћирилице грађе и припреми за Српски дипломатар. Објавио је и један стручни рад под насловом: „О значају просонографских података у критичким издавањима извора“, Зборник радова са Научног скупа 6-1 (Бања Лука 2005) 249-259. У њему се говори о потпуности критичког издавања извора које се постиже и тиме што садржи податке о дјелатности појединих личности. Ранија издања то нису садржала из чега су проистичале бројне грешке и заблуде. Рад је посвећен вишеструком значају и улози просонографских података, који се посебно огледају при анализи мање познатих личности, титула и установа. Тиме нису исцрпљене могућности које они доносе, а са њиховим остварењем порастао би значај просонографских података у критичким издавањима извора.

бод. 6

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 36.)

Кандидат Аранђел Смиљанић у избору у звање вишег асистента од децембра 2008. до данас наставио је успјешно започету стручну дјелатност. Од септембра 2008. до јула 2009. поново је био на функцији секретара Студијског програма за историју.

У том периоду наставио је да похађа курс из ћирилице палеографије који је увелико савладао, те је млађим колегама које су почели похађати исти великодушно преносио знања. За проучавање средњовјековне историје неопходно је познавање и

латинског језика, односно латинске палеографије. Знања из ове области стицао је индивидуалним радом са проф. др Ђуром Тошићем, те их је користио приликом одласка у Дубровачки архив у три наврата (април и јул 2008. те јул 2010. године). Поред сталног учешћа на Научним скуповима које организује Филозофски факултет у Бањој Луци, учествовао је на Научном скупу одржаном у Јајцу новембра 2011. За то вријеме објавио је и један стручни рад под насловом: „Објављивање средњовјековне изворне грађе и њено коришћење у настави“, Зборник радова са Научног скупа 12 (Бања Лука 2011) 373-378. У почетном дијелу рада кандидат чини осврт на значај и историјат објављивања средњовјековне изворне грађе, посебно на покретање часописа Стари српски архив и Грађа о прошлости Босне. Анализом досад објављених бројева закључује колико ће времена бити потребно да се објаве сви средњовјековни документи као припрема за Српски дипломатар. Централни и највећи дио рада посвећен је коришћењу радова из ова два часописа у настави из предмета Национална историја позног средњег вијека 1 и 2, односно освјежавању и побољшавању наставе на семинарским вјежбањима из тих предмета. У завршном дијелу рада саопштавају се резултати до којих је кандидат дошао након двосеместралне примјене овог вида иновације у настави. бод. 6

УКУПАН БРОЈ БОДОВА

12

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата)

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

(Образложење приједлога комисије, са приједлогом је тог кандидата за избор и напаком за које звање се предлаже.)

Сенат Универзитета у Бањој Луци одлуком бр. 02/04-3. 1537-101/13 донијетој 28. маја 2013. расписао је конкурс за избор наставника на ужу научну област Национална историја, а који је објављен 5. јуна 2013. у дневном листу Глас Српске. На расписани конкурс пријавио се један кандидат, др Аранђел Смиљанић, виши асистент Филозофског факултета у Бањој Луци. На основу увида у приложену релевантну документацију коју је кандидат поднио уз пријаву на конкурс, Комисија за избор наставника на ужу научну област Национална историја сматра да др Аранђел Смиљанић испуњава све услове прописане Законом о високом образовању Републике Српске, Статутом Универзитета у Бањој Луци и Правилником о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Бањој Луци, да буде изабран у звање доцента.

Др Аранђел Смиљанић има довољан број релевантних научних радова, који припадају области Национална историја, за коју је конкурисао, а на основу своје научне дјелатности кандидат је до сада сакупио 118 бодова од укупно 136 бодова. Поред тога, кандидат је написао 44 текста за Енциклопедију Републике Српске, чији би први том требало да изађе из штампе почетком 2014. године. Осим тога, др Аранђел Смиљанић је од 1.

септембра 2002. укључен у наставни процес на Студијском програму за историју на Филозофском факултету у Бањој Луци. Он је током 11 година рада са студентима показао изузетан смисао за образовну дјелатност и педагошки рад. За то вријеме обављао је функцију секретара Студијског програма пуних пет година (и то у два наврата, први пут четири године од 2003. до 2007. године, а затим још једну у наставној 2008/2009. години. Од 2010. изабран је за координатора за осигурање квалитета наставног процеса на Универзитету у Бањој Луци као један од три представника Филозофског факултета. На основу свега саопштеног јасно је да су његове научне и образовне активности посљедњих година у многоме превазишле обим послова вишег асистента, што Комисију додатно увјерава да је он добро одабран научни кадар.

Због свега наведеног, **Комисија има част да др Аранђела Смиљанића, вишег асистента Филозофског факултета у Бањој Луци, предложи за избор у звање доцента на ужу научну област Национална историја.**

КОМИСИЈА:

1. Др Марко Шуица, ужа научна област Национална историја, доцент Филозофског факултета у Београду, предсједник Комисије;

2. Др Радивој Радић, ужа научна област Општа историја, редовни професор Филозофског факултета у Београду, члан Комисије;

3. Др Дарко Гавриловић, ужа научна област Национална историја, редовни професор Филозофског факултета у Бањој Луци, члан Комисије;

